

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra To verdener (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "To verdener", i Hjortø, Knud: *To verdener*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2008, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_18-shoot-idm140047357129520/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: To verdener

Sig det kun selv, Helga.

Ja, naturligvis, det er min pligt at sige det. Men jeg kan ikke blive hos dig. Jeg må rejse igen; jeg er kun halv færdig. Det kan ikke blive godt så længe. Jeg har været en mislykket moer og en mislykket kunstnerinde; nu må jeg se at blive noget helt. Hvad kan jeg gøre andet end rejse?

Du ser det så klart, Helga. Jeg skal ikke råde dig til noget; du har altid vidst, hvad der tjente dig selv bedst; det er det sikreste bevis på sjælelig sundhed; nogle kalder det egoisme.

Ja, men er jeg ikke egoist? Synes du ikke, jeg er ond?

Er du selv i tvivl?

Når jeg ser på dig -- --.

Se ikke på *mig*. Jeg er ingen målestok. Se på det resultat, du venter af dit eget liv. Se på tingene omkring dig. Det er ikke så nær din hele lykke, der beror hos mig.

Det siger du, Niels, men du er ikke vis på det, og du har sagt det før. Men det kunde ha været sådan, at -- --. Sæt nu, at min lyst til kunst bare kommer deraf, at jeg ikke har fået nok --.

I kærligheden eller med andre ord i mig, ja det illustrerer påfaldende din forestilling om min utilstrækkelighed; du kan ikke glemme mig, og du vil ikke slippe mig, og dog føler du hele tiden, at jeg er ikke den rette. Drømmen om en større lidenskab sidder stadig i dig og lar sig ikke udrydde.

Så blir den heller aldrig andet end en drøm. Du er nu en gang den eneste, der har nogen indflydelse over mig; jeg tror ikke, nogen kunde haft mere, selv om jeg kunde være blevet mere forelsket i en anden mand. Du synes måske ikke, din indflydelse har været ret stor, men jeg er nu ikke videre indrettet til at la mig påvirke, det har jeg opdaget. Men hvad vil du gøre, dersom jeg rejser fra dig? Kan du holde det ud med studierne alene, et år for eksempel?

Lad os ikke tale om studierne. Det vil sige, der kunde måske findes noget nyt, der lod sig studere.

Tal ikke til mig, som om du havde i sinde at glemme mig, så snart jeg er borte. Du tror ikke, jeg vil længes efter dig; men jeg vil begynde at længes i samme øjeblik, jeg har sagt farvel til dig. Du har altid troet, jeg stod på springet til at komme væk fra